

درجه‌یی از سلامت شخصی دست پیدا کنیم فکر کردم آلبوم ارزش این که من خودم را مقداری پاکسازی کنم دارد. احتمالاً این موضوع کمک کرد.

SP: سال گذشته نویسنده‌یی از شما نقل کرد که به یک دوراهی رسیده‌اید ممکن است در این باره کمی توضیح دهید؟

T.W: در این مورد من سعی دارم سریعتر نوشتن (موسیقی) را یاد بگیرم قبلاً آهنگ‌ها ماهها و ماهها مشغله ذهنی من بودند. اما نوشتن آهنگ برای آلبوم (Heartattack And Vine) بیشتر خود به خودی بود. قبلاً موسیقی را با صدای Bass بلند و ترمپت خفه یا صدای زیر ساکسیفون می‌پسندیدم کار من حوزه محدودی از موسیقی را شامل می‌شد پس سعی کردم که در آلبوم جدید آن را مقداری گسترش بدهم و فکر می‌کنم تا حدودی موفق بوده‌ام.

SP: نویسنده دیگری از شما نقل کرده که می‌خواستید در این آلبوم نسبت به آلبوم‌های قبلی از سبک Rock'n'Roll استفاده بیشتری کنید.

T.W: موضوعی که با آن سر و کار داشتیم به اندازه‌ی محرک بود که احتیاج به یک گروه داشت که ممکن است از نظر موسیقی مقداری خشن‌تر از قبل باشد پس موسیقیدان‌هایی را زیر نظر گرفتم و گروهی را تشکیل دادم که با فکرم هماهنگ بود.

SP: شنیده‌ام علی رغم همکاری تان با بونز Bones در تمامی آلبوم‌ها تصمیم داشتید در این پروژه با Jack Nifzche همکاری کنید.

T.W: بله من طرح‌هایی برای بررسی کار تهیه‌کنندگان جدید داشتم. برای ۶-۷ ماه به قصد کلنجا رفتن با محیط کاملاً جدیدی به نیویورک نقل مکان کردم. اما رابطه‌ام با بونز رابطه بسیار نزدیک و شخصی بوده است. این برای من از همه چیز مهمتر است که وقتی در استودیو هستم شخصی باشد که بتوانم به او اعتماد کنم کسی که مرا می‌شناسد می‌داند من کی هستم و

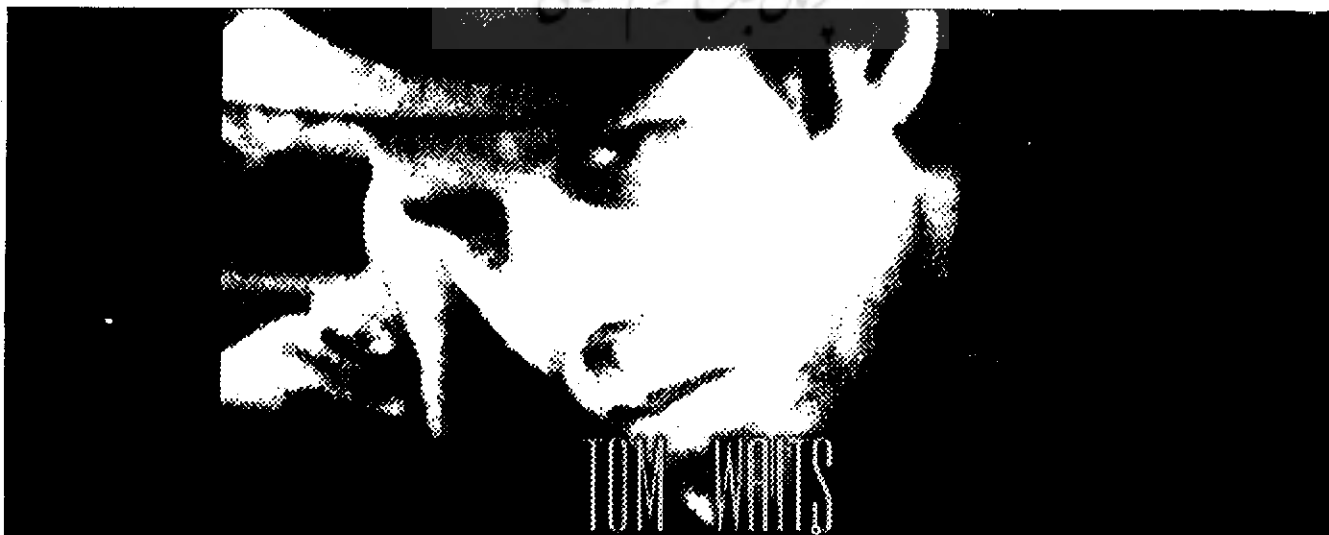
زمانی که آخرین آلبوم را می‌ساختم می‌خواستم همه چیز را تغییر دهم، حتی اسم را در دفتر هتل عوض کردم، سیگارم را کنار گذاشتم، دو ماه در استودیوی ضبط خوابیدم و شب و روز کار کردم. در نهایت برایم مشخص شد که تغییر چیزی است که باید در درون من و همراه با رشد موسیقی‌ام اتفاق بیافتد.

گفت و گو با تامس آلن ویتز

برو بیرون سگته کن

T.W: چه چیز در آلبوم جدید برایتان جالب است؟
SP: این کبه به نظر می‌رسد صدای شما در آلبوم (Heartattack and vine) نسبت به آخرین آلبوم (Blue Valentine) از وضعیت بهتری برخوردار است.
T.W: من کشیدن سیگار را در طول ضبط آلبوم جدید ترک کردم (ممکن است مؤثر باشد) سعی داشتم به

این گفت‌وگو در پی عرضه هفتمین آلبوم ویتز موسوم به Heartatack and vine توسط استفن پیپلز Stephen Peeples انجام شده است. ویتز به هنگام این گفت و گو سرگرم ساختن موسیقی متن فیلم (One From The Heart) - اثر Francis Coppola بود.

نمی‌گذارد که از زیر بار مسئولیت شانه خالی کنم من واقعاً نمی‌خواستم به این رابطه صدمه بزنم اما در آن زمان فکر می‌کردم که می‌خواهم همه چیز را تغییر دهم پس برایم مشخص شد که تغییر چیزی است که باید در درون من و همراه با رشد موسیقی ام اتفاق بیفتد می‌خواستم خطر کنم و احساس کردم که بونز می‌تواند به بهترین وجه مرا همراهی کند.

SP: حقیقتاً فشار روحی تأثیر زیادی در نقل مکان شما به نیویورک داشت چرا این قدر زود به لس آنجلس برگشتید؟

T.W: نیویورک بیشتر شبیه به یک زندان بود. یک دوره سخت - وقتی آنجا رفتم در چلسی Chelsea اقامت کردم و بعد یک آپارتمان همان نزدیکی گرفتم و به گروه Mc Burney پیوستم.

SP: خوب چه چیزی شما را تحریک به بازگشت کرد؟ آیا آن‌ها با رفتن شما موافقت کردند؟

T.W: بله، اما من هنوز نسبت به آن‌ها متعهدم و برای کار کردن روی موسیقی فیلم کاپولا و ساختن این آلبوم (H.V) به لس آنجلس آمدم و در حال حاضر در منطقه Greater زندگی می‌کنم.

SP: چگونه اعضای گروه را برای ضبط گرد هم آوردی؟
T.W: من از Drummer (Big John Thomassie) که اهل نیواورلئان است در تورها استفاده می‌کردم او قبلاً با فردی کینگ Freddie King و Dr. Jahn و بانی Bramlett همکاری می‌کرد.

حالا دو سال است که با من کار می‌کند و این اولین نواری است که با هم بیرون دادیم، نوازندهٔ پیانو رانی باوان Rannie Bavan است که او هم اهل نیواورلئان است و کسی است که سال‌ها مورد تحسین من بوده، کار کردن با او باعث خوشبختی بود. او پیانو می‌نواخت. نوازندهٔ Bass لری تیلور Larry Taylor است. و نوازندهٔ گیتار رولند بانیستا Roland Bautista که برای کار کردن همین‌ها برای من مناسب بودند. اما رولند قبلاً با جورج دیوک George Duke و گروه Crusaders کار کرده بود و تعداد زیادی جلسات کاری در لس آنجلس داشت. SP: برداشت من این است که وقتی بونز با اعضای گروه هماهنگ شد تو به استودیو رفتی و تا اتمام پروژه در آن جا زندگی کردی.

T.W: بله ما در ساختمان RCA در خیابان Ivar and Sunset کار می‌کردیم من به آن جا رفتم و در تمام طول ضبط در آن جا زندگی می‌کردم همه فکر می‌کردند که من دیوانه هستم اما به نظر می‌رسید که این کار به من خیلی کمک کرد.

SP: من این را درک نمی‌کنم که چیزی قبل از اینکه شما به استودیو بروید نوشته می‌شد؟ آیا گروه همیشه در استودیو بود تا هر چه به ذهن شما می‌رسد بلافاصله ضبط کنید؟

T.W: نه اینطور نبود. برنامهٔ ضبط ما ساعت ۲ هر بعدازظهر شروع می‌شد من فقط به دلیل این‌که در روز یک آهنگ بیشتر از بونز می‌نوشتیم می‌خواستیم آن جا بمانم. من شب و روز کار می‌کردم بنا بر این هر بار گروه به استودیو می‌آمد یک کار جدید داشتیم پس نوشتن در محیطی که در آن جا ضبط می‌کردیم برایم ارزشمند بود. هیچ وقت این کار را تجربه نکرده بودم کار پر زحمتی است شوخی بردار نیست. من برای مدت یک‌ماه و نیم به شدت عصبی بودم اما رابطه‌ام با بونز در تمام مدت پروژه خوب بود او مرا قبول داشت و این باعث می‌شد تا بتوانم در آن شرایط کار کنم. من همیشه کار را با وجود پول زیادی که برایم داشت در لحظات آخر تمام می‌کردم و این بسیاری از تهیه‌کننده‌ها را عصبی می‌کرد.

SP: خوب بیایید در مورد آهنگ‌ها صحبت کنیم؟ با عنوان اولین آهنگ شروع می‌کنیم. چطور به وجود آمد؟
T.W: یک شب من در یک بار در هالیوود نزدیکی خیابان Vine بودم و این خانم (خانمی که در متن آهنگ به آن اشاره شده) در حالی که یک حیوان مرده در دست داشت داخل شد. کاملاً معلوم بود شب را بیرون منزل گذرانده. به طرف متصدی بار رفت و گفت من دارم سگته می‌کنم. متصدی بار گفت: خوب برو بیرون سگته کن. من فکر کردم که این واقعاً بی‌رحمانه است بنابراین ترانهٔ بلوار Hollywood را به Heartattack تغییر نام دادم.

SP: آهنگ بعدی Inshades
T.W: همیشه می‌خواستیم خیلی واضح از سبک R&B استفاده کنیم این آهنگ در اصل Break Fast in Jain نام‌گذاری شده بود اما، ما آن را تغییر دادیم.
SP: در مورد Saving all My Love For You چطور؟

T.W: این یک آهنگ قدیمی است تقریباً مال ۴ سال پیش که از یک آلبوم دیگر جدا شده به گمانم Foreign Affairs بود.

SP: Mantclaire de Haveline کیست؟
T.W: اسمی است که من وقتی در حال مسافرت از آن استفاده می‌کنم. مثلاً در فرم هتل اسم واقعی‌ام را می‌نوشتیم و از آن تجربه‌های بدی داشتیم. پس تصمیم گرفتم اسمم را عوض کنم - حداقل در مسافرت‌ها. بنابراین با مردمی که دلم نمی‌خواست ارتباط داشته باشم برخورد نمی‌کردم.

SP: آلبوم با آهنگ Ruby's Arm تمام می‌شود. من سازماندهی کار را که در این آهنگ به عهدهٔ Jerry بود خیلی دوست دارم از یک گروه کم (که همه از سازهای بادی و برنجی استفاده می‌کردند) کمک گرفت که در ابتدای آهنگ مثل نواهای گروه‌های خیریه ارتشی است. این واقعاً عالی بود البته تا حدی شبیه به این کار

Matt Monro است I Will Leave You Softly
SP: اتفاقی که در آن جا ضبط می‌کردید Film Way/Heider استودیو B در ساختمان RCA محل ضبط تعدادی از گروه‌های Rock'n'Roll بوده است. آیا می‌دانستید؟
T.W: بله گروه Rolling Stones در آن جا کار می‌کرد، همین‌طور گروه Monkees و Cleolaine و Ray Charles آن جا یک آلبوم ضبط کردند که از Porgy and Bess (سال ۷۵.۷۶) اقتباس کردند. Martin Mull آخرین LP Elektra اش را به صورت اجرای زنده بود آن جا ساخت.

SP: قبلاً وقتی آلبومی را تمام می‌کردید به مسافرت می‌رفتید؟ این بار چطور؟

T.W: وقتی آلبوم Heartattak and Vine را تمام کردم به همین استودیو برگشتم. این جا برای من مثل یک دنیای دیگر است غالباً وقتی کار یک آلبوم را به پایان می‌رساندم از استودیو خارج می‌شدم یک گروه تشکیل می‌دادم و برای ۳ تا ۴ هفته تمرین می‌کردیم و بعد ۴ ماه به مسافرت می‌رفتم. در ۷ سال گذشته همیشه این کار را تکرار کرده‌ام.

SP: این عادت قدیمی شده این طور نیست؟
T.W: بله همین‌طور. بنابراین این دفعه وقتی کار آلبوم تمام شد یک پروژه کاملاً جداگانه را شروع کردم که باید نه به سلیقهٔ خودم بلکه به میل شخصی دیگری آهنگ‌ها را می‌نوشتیم فکر می‌کنم به این سبک نوشتن مهم است.
SP: شما برای تور قبلی‌تان تبلیغات کرده بودید از انتهای سال قبل تا آغاز سال همین‌طور برای تور غیرانتقاعی‌تان مگر نه؟

T.W: مسلماً، اما امسال من مشغول کار بر روی پروژهٔ Coppola هستم.

SP: چطور اتفاق افتاد؟
T.W: من هنوز در نیویورک زندگی می‌کردم او با من یک قرار ملاقات گذاشت. من به سراغش رفتم و کار را برای او بیشتر توضیح دادم و به توافق کاری رسیدیم. پس اداره کار و پیانو من به سپرده شد. من هم آلبوم را ظرف یک ماه و نیم ضبط کردم.

SP: یک سوال دیگر در مورد آلبوم Heart attak and David Doc
Vine روی جلد آلبوم بالا سمت راست نام David Doc Fever همراه با یک شماره‌تلفن برای شهر نیویورک چاپ شده حتماً تلفن‌های زیادی به او خواهد شد.

T.W: این شماره واقعی نیست. اما اگر مایلید می‌توانم شماره واقعی او را به شما بدهم. در واقع من یک بار شمارهٔ تلفن را پشت یک آلبوم گذاشتم و تلفن‌های زیادی از طرف مردم داشتیم که برایم مشکل‌ساز بود. هیچ‌وقت واقعاً نمی‌دانستم که باید به آن‌ها چه بگویم. پس شمارهٔ تلفن دکتر را پشت نوار گذاشتم تا او با آن‌ها کنار بیاید.